

IV. DYSCYPLINA W ŻYCIU I W KOŚCIELE

1. Wersety kluczowe

Hbr 12,1-13; Mt 18,15-17; Jb 5,17; Prz 23,23; Obj 3,19; 1Kor 11,32; 2Tm 1,7.

2. Wstęp

Są dwa greckie słowa przetłumaczone jako «dyscyplina». Pierwsze to «sofronismus», które dosłownie znaczy «zachować umysł». Jest to wezwanie do trzeźwości umysłu lub samokontroli. Drugim słowem jest «paideuo», które jest również tłumaczone jako «karanie» lub «wychowanie» i oznacza głównie «szkolenie lub karcenie dziecka».

3. Dyscyplina w życiu

a) Bóg karci tych, których miłuje

- ♦ aby sprowadzić na nich błogosławieństwo; dlatego nie powinniśmy pogardzać karnością Pańską (Jb 5,17)
- ♦ z powodu naszych grzechów (Ps 39,11).
- ♦ aby dać nam odpocznienie po dniach niedoli (Ps 94,10-13)
- ♦ jak Ojciec strofujący swego ukochanego syna (Prz 3,11-12; 5Moj 8,5)
- ♦ przez sądzenie (1Kor 11,32)
- ♦ abyśmy nie byli potępieni wraz ze światem (1Kor 11, 32)
- ♦ ponieważ przyjmuje nas za swoich synów (Hbr 12,5-7)
- ♦ ponieważ karność przynosi błogi owoc sprawiedliwości, tym którzy przez nie zostali wyćwiczeni (Hbr 12,11)
- ♦ dlatego powinniśmy szanować Boga (Hbr 12,9)
- ♦ dlatego powinniśmy poddać się Jego karności (Hbr 12,10)
- ♦ i jeśli to konieczne powinniśmy być gorliwi i upamiętać się (Obj 3,19)

b) Bóg karci narody

- ♦ przez mówienie do nich (5Moj 4,36; Jon 1,2)
- ♦ ponieważ zasługują na sąd (Ps 94,10 - 10)
- ♦ ponieważ postępują jak nie wyćwiczone ciele (Jr 31,18)
- ♦ ponieważ odwracają się od Niego (Jr 32,33)
- ♦ On czyni to sprawiedliwie (Jr 46,28)

c) Bóg oczekuje, że będziemy wychowywać nasze dzieci w dyscyplinie

- ◆ „Kto żałuje swojej różgi, nienawidzi swojego syna, lecz ten kto go kocha, karci go zawczasu” (Prz 13,24).
- ◆ „Ćwicz swego syna, póki jeszcze jest nadzieja, lecz nie unos się przy tym, aby nie spowodować jego śmierci” (Prz 19,17).

d) Bóg oczekuje, że będziemy prowadzić zdyscyplinowane życie (Prz 23,23)

- ◆ abyśmy byli przykładem dla naszych dzieci i następnego pokolenia wierzących (5Moj 11,2)
- ◆ abyśmy nie byli usidleni przez złe uczynki (Prz 5,22)
- ◆ ponieważ dyscyplina jest stylem życia (Prz 6,23)
- ◆ ponieważ: „Ten kto miłuje karność miłuje mądrość, a ten kto nienawidzi karcenia jest głupi” (Prz 12,1)
- ◆ ponieważ: „Ubóstwo i hańba spada na tego, kto się wyłamuje z karności; lecz kto zważa na karcenie ten jest czczony” (Prz 13,18)
- ◆ ponieważ: „Surowa kara spada na tego, kto zbacza z drogi” (Prz 15,10)
- ◆ ponieważ: „Kto nie zważa na karność, gardzi własnym życiem, lecz kto słucha napomnienia, nabywa rozumu” (Prz 15,32)

4. Dyscyplina w Kościele

Biblia zawiera wyraźne wskazówki dotyczące dyscypliny w Kościele:

„Kto dba o karność, jest na drodze życia, lecz kto gardzi karceniem, schodzi na manowce” (Prz 10, 17).

„Surowa kara spada na tego, kto zbacza z drogi: kto nienawidzi napomnienia musi umrzeć” (Prz 15,10).

„A jeśli by zgrzeszył brat twój, idź upomnij go sam na sam; jeśli by cię usłuchał, pozyskałeś brata swego. Jeśli by zaś nie usłuchał, weź z sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na oświadczeniu dwu lub trzech świadków była oparta każda sprawa. A jeśli by ich nie usłuchał, powiedz zborowi; a jeśli by zboru nie usłuchał, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik” (Mt 18,15-17).

- ◆ Powinniśmy się strzec i trzymać z dala od tych, którzy powodują podziały i kładą przeszkody na naszej drodze, będące przeciwne nauce Słowa Bożego (Rz 16,17).
- ◆ Powinniśmy sądzić tych, którzy są w kościele, a Bóg będzie sądzić tych, którzy są na zewnątrz niego (1Kor 5,12-13).
- ◆ Każda sprawa musi być oparta na zeznaniu dwu lub trzech świadków (2Kor 13,1).
- ◆ „Bracia, jeśli człowiek zostanie przyłapany na jakimś upadku, wy którzy macie Ducha, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, bacząc każdy na siebie, abyś i ty nie był kuszony” (Ga 6,1).

- ◆ Stroń od tych, którzy są próżni i nie postępują według nauki Słowa Bożego (2Tes 3,6; 1Tes 5,14).

„Starszego mężczyzny nie strofuj, lecz upominaj go jak ojca” (1Tm 5,1).

„Przeciwko starszemu skargi nie przyjmuj, chyba że jest ona oparta na zeznaniu dwu lub trzech świadków. Tych którzy grzeszą strofuj wobec wszystkich, aby też inni się bali” (1Tm 3,10-11).

„A człowieka, który wywołuje odszczepieństwo, po pierwszym i drugim napomnieniu unikaj. Wiedząc, że jest on przewrotny i grzeszy, i sam na siebie wyrok wydaje” (Tt 3,10-11).

„Dla jednych, którzy mają wątpliwości, miejcie litość, wyrrywając ich z ognia; ratujcie ich, dla drugich miejcie litość połączoną z obawą, mając odrazę nawet do szaty skalanej przez ciało” (Jud 22-23).

5. Przyjmujcie tych którzy zawrócili ze swoich złych dróg

Nie powinniśmy być zbyt surowi dla tych, których karcimy, lecz musimy być gotowi na ich ponowne przyjęcie, kiedy się nawrócą z błędnych dróg. Bóg jest miłosierny. On nie ma upodobania w śmierci grzesznika lecz chce, aby zawrócił ze swoich złych dróg i żył (Ez 33,10-20). Nie powinniśmy cieszyć się, kiedy ludzie popadają w grzech. Powinniśmy uczynić wszystko co tylko możliwe, aby ich przywrócić do miejsca sprawiedliwości przed Bogiem.

„Jeśli tedy, ktoś zasmucił, to nie mnie zasmucił, lecz poniekąd - by nie powiedzieć za wiele - was wszystkich. Takiemu wystarczy ta kara, jaka została nałożona przez większość. Tak, że przeciwnie, wy raczej powinniście przebaczyć mu i dodać otuchy, aby go przypadkiem nadmiar smutku nie pochłoniął. Dlatego proszę was, abyście postanowili okazać mu miłość” (2Kor 2,5-8).

6. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy potrzebujemy dyscypliny, aby ozdrowieć w wierze? (Tt 1,13)
- b) Lekceważenie mądrości i dyscypliny jest głupotą (Prz 1,7). (Do dyskusji)
- c) Jaka powinna być nasza reakcja jako uczniów Jezusa na doświadczenia? (Hbr 12,7)
- d) Kto podlega dyscyplinie? (Hbr 12,7-8)
- e) W Szwecji bicie dzieci jest wbrew prawu. To doprowadziło powszechnie do postawy buntu i ogólnego brak dyscypliny w życiu. Dlaczego?
- f) Dlaczego «starsi» zboru powinni prowadzić zdyscyplinowane życie? (Tt 1,8)
- g) Dlaczego dyscyplina kościelna (zborowa) jest taka ważna? (1Kor 5,6-7).
- h) Dlaczego Paweł «oddawał ludzi szatanowi» celem zdyscyplinowania ich i odnowienia w sprawiedliwości? (1Kor 5,5; 1Tym 1,20)

- i) Czy rzeczą właściwą jest dla chrześcijanina podawać do sądu swego brata w Chrystusie? Jeśli nie, to przed kim chrześcijanie powinni rozstrzygać swoje sporne sprawy? (1Kor 6,1-7)
- j) Przeczytaj słowa Jezusa z Ewangelii Mateusza 18,15-17. Zamiast iść do sądu, co powinien zrobić chrześcijanin, gdy odkrył, że jakiś inny wierzący zgrzeszył przeciwko niemu?
Co powinniśmy zrobić, gdy poszliśmy do naszego brata w Chrystusie z wyjaśnieniem grzechu, który popełnił przeciwko nam, a on kompletnie nas ignoruje? Co powinniśmy zrobić, gdy ten brat nie chce wysłuchać świadków? Co należy uczynić, gdy ten brat nie usłucha zboru?
- k) Jaka była reakcja Jezusa wobec kobiety przyłapanej na cudzołóstwie? (J 8,3-11).
- l) Jakimi pobudkami powinien kierować się zbor stosując dyscyplinę? (1Kor 13,1-8)

7. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Uczeń Jezusa powinien prowadzić zdyscyplinowane życie, aby efektywnie służyć Bogu.
- b) Autor Przypowieści, Król Salomon, radzi nam czytać jego księgę, aby utrzymać dyscyplinę w życiu (Prz 1-3).
- c) *„Bóg nie dał nam ducha bojaźni, lecz ducha mocy, miłości i powściągliwości”* (2Tm 1,7).
- d) *„Żadne karanie nie wydaje się chwilowo przyjemne, lecz bolesne, później jednak wydaje błogi owoc sprawiedliwości tym, którzy przez nie zostali wyćwiczeni”* (Hbr 12,11).
- e) *„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”* (Rz 12,21).
- f) Dyscyplina w Kościele płynąca z miłości strzeże go w sprawiedliwości.
- g) *„Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych. I wszystko cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu”* (Kol 3, 16-17).